

Weöres Sándor Országos Gyermekszínhátszó Fesztivál, Szeged - 2014

Szegeden, június 6-án már erősen érződik, hogy lassan itt a kánikula, amely rövid időre legyőzi majd az országot. Meleg van. A Szent-Györgyi Albert Agorában is forrósodik a levegő, amikor a gyereksereg előzőnli; színhátszó mindenfelé... a színházteremben, a büfénél, a folyosókon, az informatóriumban, a kertben, az udvaron... Kezdődik a XXIII. Weöres Sándor Országos Gyermekszínhátszó Találkozó fesztiválja.

Mielőtt bármit írnék, kötelességem azt hangsúlyozni, hogy az Agora részéről a Fesztivál megrendezésének vállalása gyors és nagyon önzetlen döntés volt – nem lehetünk elég hálásak érte. Köszönet érte elsősorban *Orbán Hedvig* igazgatóasszonynak, aki kitűnő házigazdának bizonyult, és csapata is méltó az elismerésre. Ráadásul nem csak az Agora, de Szeged is, amely városban a színház szent fogalom, igazán kiváló otthont nyújtott a fiatal játékosoknak, a fesztiválkörülmenyeket és a teljes miliót értékelve.

A hangulat tehát nagyszerű volt. Az előadások nemkülönben. A támogatásoknak köszönhetően idén 24 csoportot tudtunk meghívni a fesztiválra, s bár némi módosulás adódott – mivel az eredeti döntésben szereplő két csapat nem tudta vállalni a részvételt (anyagi s egyéb okok miatt) – végül sikerült a hazai és a határon túli magyar nyelvű gyermekszínhátszás idei legjobban sikerült előadásait bemutatni Szegeden. S hogy milyenek ezek?

(A cikk folytatása a címre vagy a TOVÁBB felíratra kattintva érhető el.)

Mindenekelőtt izgalmasak, őszinték. Még az évről-évre ismétlődő témák, a kamaszok önmaguk felé irányuló kérdései is újszerűnek tünnek, mert egyértelműen korunkra reagálnak, a társadalmi változások és feszültségek tükrében vizsgálják magukat. A gyerekekre kíváncsi, érzékeny felnőtt sok mindent kiolvashat ezekből a játékokból – bár valljuk be, nem mindig szívderítő a rólunk (is) festett kép. Néha megrendítő, néha elborzasztó; olykor felemelően és elgondolkodtatóan szép „vallomásokot” láttunk. Szakmai vendégként nagy örömmel töltött el az is, hogy a gyerekek és vezetőik, kísérőik – ha csak tehették – nézték egymás előadásait, figyeltek, véleményt formáltak a látottakról. Volt mit nézni, változatosnak bizonyult a kínálat. A már emlegetett kamasz-reflexiók mellett volt ízes népi játék, mesefeldolgozás, szerkesztett játék – utóbbira számos variáció adódott; a legkülönbélebb közelítési módok, s jószerivel csupa egyedi megoldás.

Túlnyomórészt változatos és érdekesítő produkciókként értékelte a látottakat két szakértő vendégünk; Láposi Terka, a Vojtina Bábszínház művészeti vezetője és Jászay Tamás színikritikus... Terka bábszínházi emberként elsősorban „csak nézett”, értékes véleményeket formált a tárgyhasználatot, az elvont tartalmakat illetően. Friss és újszerű volt számos megállapítása. Jászay Tamás „kritikusabban”, talán globálisabban szemlélte az előadásokat, dramaturgiai és színreviteli észrevételei lényegre törőek voltak, ám a két szakember majd minden esetben egyetértett az előadások értékeit illetően. Jó volt érezni, hogy szeretik, amit látnak – mindenekelőtt a gyerekeket –, bár kedvesek, mégsem hazudnak, nem esnek a mindent elnéző buksi-simogatók hibájába, megértően viszonyulnak az előadásokhoz. *(A fesztiválról és az előadásokról részletesebben a Drámapedagógiai Magazin június végén megjelenő számában olvashatnak majd.)*

S hogy kik voltak ők, akik bemutatkozhattak a fesztiválon? Sorrendben a következők:

PEGAZUS (Miskolc),
NYÍRBÁTORI DIÁKSZÍNPAD
NEM ART (Pápa)

MAGYARITTABEI NAGYCSOPORT (Újvidék, Szerbia)
KEREK ERDŐ (Lendva, Szlovénia)
PICIT NEM ART (Pápa)
CSEPREGI SZÍNJÁTSZÓK
KAKTUSZ GYERMEKSZÍNJÁTSZÓ CSOPORT (Budapest)
GUBANC SZÍNJÁTSZÓ CSOPORT (Budapest)
VÁNYAI MŰVÉSZETI CSOPORT
LAJTORJA CSOPORT (Szabadszállás)
JÉGTÖRŐK (Szeghalom)
SZÁLKA STÚDIO (Tatabánya)
BOLYAISOKK (Debrecen)
CSICSÓKA CSOPORT (Jánosi, Szlovákia)
TÚZTESTVÉREK (Veresegyház)
ALFÖLD GYERMEKSZÍNPAD (Debrecen)
DÉLIBÁB-SZÍNHÁZ – KICSIK (Komárom)
KÖBŐ – CSOPORT ECK (Pécs)
HUNCUTKÁK (Nagyvárad, Románia)
POGÁCSA AZ ARÉNÁBAN SZÍNKÖR (Budapest)
GRIMASZK (Szeged)
KÍSÉRLETI SZÍNPAD (Felsőszentiván)
GURIGA SZÍNPAD (Bátyú, Ukrajna)

A fesztivál hangulata igazán csodás volt, a gyerekek és felnőttek remek játszó-néző összecsapatot alkottak. Külön élmény volt a változatos formákban, könnyedén és szimpatikusan konferáló Kálócz László.

A Szent-Györgyi Albert Agora munkatársainak mondott köszöneten túl az MDT által felkért segítők is megilleti munkájukért az elismerés; Bartha Eszter, Egervári György, Kondás Réka, Topor Rita és Vörös Zsuzsa mindent megtett a fesztivál sikeréért, s hogy a résztvevő gyerekek élményekkel teli térjenek haza.

S nem mulasztható el megemlíteni: nagyszerű dolog – legalább évente egyszer, ha csak két napra is –, összefutni a szélrózsa minden irányából érkező kollegákkal, beszélgetni néhány mondatot, megölelni egymást, különösen egy ilyen örömteli rendezvényen, s ha lehet, megnézni sok-sok jó előadást. Emellett aztán a kánikula s más bajok is eltörpülnek.

Tóth Zsuzsanna

A RENDEZVÉNY TÁMOGATÓI:

Nemzeti Tehetség Program



Emberi Erőforrások Minisztériuma



EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

Emberi Erőforrás Támogatáskezelő



EMBERI ERŐFORRÁS
TÁMOGATÁSKEZELŐ

Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet



Nemzeti Kulturális Alap

